

[Anne Grete Holmsgård]

ud fra, at hr. Bernhard Baunsgaard er orienteret om, at bl.a. det radikale venstre og resten af folketingets partier i øjeblikket forhandler intensivt om de fire lovforslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven, som har været til førstebehandling for flere måneder siden, og hvor vi nu forsøger at få alle de nødvendige ændringsforslag ind, som skal medføre, at man får et aktivt tilsyn, der jo er hele hovedforudsætningen for, at man overhovedet kan få en rimeligt anstændig retshåndhævelse på dette område.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti er enig med hr. Bernhard Baunsgaard og forslagsstillerne i øvrigt i, at domstolene indtil i dag har taget for let på miljøsager i de domme, som er blevet afsagt indtil i dag. Det har hele folketinget været enig i, og det var jo baggrunden for, at vi forrige år netop ændrede miljøloven på dette område.

Derfor kan jeg sige, at vi helt deler de synspunkter, der er kommet til udtryk både fra ministeren og fra de fleste ordførere, nemlig at det må være rimeligt, at vi nu giver domstolene den fornødne tid til at indstille sig på de nye signaler, som altså er givet. Derfor synes jeg, det var rart at høre, at ministeren sagde, at man om et, højst to år kunne vende tilbage til sagen og se, om det så ikke havde fået den ønskede virkning, som folketinget regnede med og tillagde det ved revisionen i 1984.

Vores holdning til forslaget her er, at det bør afvente det resultat, som må komme af den stramning, som vi altså foretog i fællesskab i folketinget i 1984.

Ove Jensen (FP):

Om 50 eller 100 år vil skoleeleverne i historietimerne blive undervist om den mærkelige periode i danmarkshistorien, da hele den danske befolkning blev grebet af et sandt miljøhysteri, som resulterede i, at man kastede en stor part af alle, som havde noget med produktion at gøre, i fængsel, uanset om det var produktion inden for landbrug eller industri.

Skoleeleverne vil sikkert også kunne læse i historiebøgerne om, hvordan den resterende del af dem, som havde noget med produktion at gøre, og som endnu ikke var blevet

pågrebet af miljøbetjentene, i panisk angst flygtede ud af landet, og hvordan det hele til sidst resulterede i, at der ingen produktion var i landet, at der ingen fødevarer var, og at en udsultet befolkning til sidst begyndte at blive lidt fornuftig igen.

Historiebøgerne vil sikkert også kunne berette om, hvordan folketinget først i 1990'erne i enighed vedtog, at samtlige husdyr i Danmark skulle aflives, fordi de var for farlige for grundvandet og skabte forurening. Det er noget i den retning, vi bevæger os henimod.

Jeg skal gøre det kort med at sige, at fremskridtspartiet ikke vil være med til dette miljøhysteri. Der er vel ingen, der ikke ønsker at bevare et sundt og et rent miljø, men det skulle vel ikke forhindre, at vi bevarer den sunde fornuft, og der er ærlig talt noget, der tyder på, at et meget stort flertal her i folketinget helt har forladt den.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den sidste ordførers indlæg var jo særdeles bemærkelsesværdigt. Han var den eneste af ordførerne, der skarpt tog afstand fra, at der skete noget på miljøområdet. Lad mig notere det først.

Lad mig dernæst notere, at det også var i skarp modstrid med den indstilling, som kom til udtryk gennem fremskridtspartiets stifter, hr. Glistrup, der sagde, at han ville kritisere alt, hvad de andre havde pålagt af udgifter; der var blot én ting, der måtte skærpes, det var miljølovgivningen. Men så langt er fremskridtspartiet altså kommet fra hr. Glistrup. Det er i visse retninger aldeles udmærket, men det eneste punkt, hvor det er kedeligt, er miljølovgivningsområdet, og dér er det altså lykkedes for hr. Ove Jensen at placere fremskridtspartiet langt fra hr. Glistrup, hvor han havde et fornuftigt standpunkt.

De øvrige ordførere var tilsyneladende alle sammen enige om, at der bør ske noget på miljølovgivningens område; praktisk talt alle ordførere sagde, at de enten havde stået bag eller selv fremsat lovforslag, og derfor kunne vi fra radikal side bare nøjes med at stemme for dem, så var den hellige grav vel forvaret, og Danmark blev rent. Sådan er det desværre ikke. Grunden til, at jeg har syntes, at det måtte siges meget klart til offentligheden, at